

[Erhard Jakobsen]

folk en frygt, som jeg ikke tror er berettiget, for, at der kommer en eller anden form for brandskatning, og den bliver ikke mindre af, at den ene minister siger det ene og den anden det andet, og så siger de, der ikke er medlemmer af regeringen, noget tredje. Det forøger usikkerheden, og det er usikkerheden, der i arbejdsmarkedssituationen er med til at skabe usikkerhed om lønforhandlingernes udfald.

Altså: ingen nye skatter, hvorved boligudgifterne forhøjes, og dernæst ingen forhøjelse af de bestående udgifter. Det vil sige: lås lejeværdien fast på det beløb i kroner og øre, som den var på i 1978! Det kan man nå at beslutte endnu. Og all right, kan man ikke det, så i hvert fald i 1979, så har man givet garantien for 1980. Gør med kommunale skatter som med amtsskatter! Hvad forskel er der på at lægge et bånd på amtskommunerne og så på primærkommunerne? Hvad forskel er der på det rent principielt og teoretisk?

Så fatter jeg ikke, at statsministeren – selv om han ikke har været så længe i politik, som jeg har, ja, han har ikke engang været i sit parti så længe, som jeg har – kan tale om gammel praksis. Det er ikke så forfærdelig mange år siden, man havde både en bundgrænse og en overgrænse for de kommunale skatter på ejendom. Det kan dog godt være, det er så lang tid siden, at statsministeren ikke var så meget med i politik dengang, men det fritager ham jo ikke for at sætte sig ind i de ting, han taler om her i salen.

Det er ikke noget nyt at lægge bånd på kommunerne, og det var for mange år. Det, jeg nu taler om, er for 2 år. Kommunerne og amterne skal blot lade være med at forhøje folks grundskatter i de nærmeste år. Det vil også være omkostningsdæmpende for erhvervslivet, for der er mange virksomheder, der betaler kæmpegrundskatter ude i kommunerne, og i det øjeblik kommunerne bliver klar over, at amterne ikke må forhøje grundskatterne, er det en stor fristelse for en kommunalmand at sige: så giver vi den en lille tand ekstra, for i år får folk ikke højere amtsskatter. Så meget kender jeg til kommunal tankegang, at jeg ved, at så snedige vil de fleste være, og det er altid nemmere at sætte grundskylden i vejret end at sætte indkomstskatten i vejret. Det lægger man ikke så meget mærke til, det er ikke så let at sammenligne osv.

Alt i alt må jeg sige, at dette er grebet dårligt an. Regeringen kan endnu nå at udstede nogle beroligende erklæringer, forhåbentlig nogle, der er realiteter bag ved.

Centrum-demokraterne ønsker ikke i dag at møde med nogen dagsorden, som man kunne gøre det i denne forbindelse. Men det er da klart, at vi fremsætter vore forslag. Det, som hr. Hagen Hagensen efterlyste, foreligger formentlig allerede. Jeg ved ikke, hvor langt det er nået, men det er i hvert fald fremsat, forslaget om, at man giver folk mulighed for at trække 10.000 kr. fra, hvis de kan dokumentere med håndværkerregninger, at de har brugt 10.000 kr. på at sætte deres hus i stand, reparere det på forskellig måde, isolere osv. Det er én af de ting, man kan gøre for at lempe. Selvfølgelig slipper regeringen heller ikke for et ændringsforslag i forbindelse med sine egne forslag om, at man ligervis, som man vil gøre med amtskatterne, også foretager en fastfrysning af primærkommunernes skatter.

Men når det er sagt, skal mine sidste bemærkninger alligevel være, at jeg ønsker ikke fra denne talerstol – og jeg håber heller ikke, at andre vil gøre det – at skræmme folk ud i det helt vilde og fortælle, at det, de står over for, er nogle ganske forfærdelige ting. Det tror jeg ikke et øjeblik regeringen har i tanker. Men enhver selv beskeden forhøjelse af boligudgiften tæller med psykologisk i en situation, hvor der skal føres arbejdsmarkedsforhandlinger, og det var det, vi gerne ville advare imod ved at rejse denne debat i dag.

Ole Olsen (SF):

CD angiver i sin begrundelse, at man vil skabe det fornødne grundlag for reelle overenskomstforhandlinger, hvis resultat ikke senere udhules af stigende boligudgifter. Man fik også fra de konservatives side, fra hr. Hagen Hagensen, at vide, at det skam var af hensyn til lønmodtagerne, og CD gør det også af hensyn til lønmodtagerne. Jeg forstod nærmest hr. Erhard Jakobsen sådan, at det er lønmodtagerne, der bor i parcelhuse, mens arbejdsgiverne bor i socialt byggeri og i slum, så det skal nok være rigtigt, at det bare er af hensyn til lønmodtagerne.

Nu var det afgifterne på fast ejendom, vi skulle ind på, og man skal ikke sige, at vi